No. 3050 Woensdag 3 Mei 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Crisis en Godsvertrouwen

Wij hebben in de laatste weken opnieuw ervaren, hoe de geweldige crisis welke deze wereld teistert, op staatkundig gebied, de golven hoog doet oplaaien en geweldige spanningen weet te veroorzaken.

Dat is intussen maar één zijde van de crisis, die we in deze tijd doormaken. Maar het crisismonster is als een veelkoppige draak, het heeft verschillende aspecten.

De menselijke ervaring en de menselijke wetenschap staan met wanhopige handen bij het zieke lichaam van de tegenwoordige maatschappij. En de ellendige gevolgen daarvan maakt de ene mens radeloos en hij balt machteloos zijn vuisten tegen wat hij noemt het noodlot, dat hem treft en hij slingert een vloek tegen, ja waar tegen? Hij zou het zelf niet weten. Maar hij voelt zich wegzinken als een drenkeling, hij heeft zelfs geen strohalm meer om zich vast te grijpen. Machteloos en verlaten is hij de wanhoop nabij.

Er is gelukkig ook een ander beeld. De mens, misschien radeloos, maar niet redeloos, die neerknielt op zijn schuldige knieën, zijn schuldige handen vouwt en zich vernederd en vermorzeld keert tot God.

Tot dat beeld heeft onlangs Z.H. de Paus opgeroepen om in deze maand Mei onze gebeden te richten tot God om door de voorspraak van Maria, de Koningin van de Vrede, te verkrijgen, dat de weg moge gebaand worden naar gelukkiger tijden.

Ook van Gereformeerde zijde, gelijk we onlangs in ons blad hebben kunnen lezen, is voor dit doel een biddag uitgeschreven.

Het lichaam van de maatschappij, waarin we allen leven schijnt door een ongeneeslijke ziekte aangetast. De geneesheren beschikken alleen nog over pijnstillende verdovingsmiddelen, over noodverbanden, maar voor een werkelijk herstel zien ze geen uitkomst.

Waar zo het materialistische monisme, waardoor de wereld een tijdlang verblind is geweest en de mens protserig meende, dat het geloof in God had afgedaan, en hij zich voortaan wel zelf zou redden zonder God, tot een volslagen ruine is geworden, dringt vanzelf de vraag zich op, of het niet hoog tijd wordt, dat de zieke wereld, de moedeloze en radeloze mens zich weer wendt tot God.

God, die we hebben uitgebannen uit onze menselijke samenleving. Het kruisbeeld mocht niet meer in onze rechtzalen prijken, niet meer in onze openbare gebouwen. Christus moch in het openbare leven niet meer genoemd worden, het christelijk beginsel werd verdrongen naar de huiskamer.

Bij de geweldige vooruitgang der techniek, had de mens geen tijd om aan God te denken. Bij het in snel tempo verrijzen van nieuwe industrieën kwam het niet in onze hoofden op, ook te denken aan de geestelijke behoeften van hen die daar arbeid zouden vinden. Men dacht alleen aan weelde, aan comfort voor de massa, dat was het hoogste geluk en men lachte schamper op het geluk en de vrede, die de godsdienst meende te kunnen schenken.

Men schreef bibliotheken vol over de rechten van den mens, over de rechten van den arbeider. Machtige organisaties zijn gesticht met millioenen aan kapitalen om die rechten te waarborgen.

Wat is er van terecht gekomen? Machteloos waren die organisaties, machteloos waren die millioenen, vooral nu in deze tijd, nu elk sprankje welvaart stuk voor stuk werd gedoofd.

Men zette alles op één kaart en nog wel een met de minste kans, de materiële behoeften van den mens.

Aan de plichten van den mens tegenover God, dacht men niet. Om de volkeren dichter te brengen bij God, geen regering die daarover ooit haar hoofd gebroken heeft.

Maar nu heel die grote wolkenkrabber van menselijke berekening aan stoffelijke welvaart, jammerlijk is ineen gestort, nu gaat de gedachte weer rijpen aan de eeuwige dingen.

Nu daar millioenen mensen verminkt en gewond neerliggen onder dat oude bouwplan dat op vermolmde peilers rustte, nu de knapste bouwmeesters met de handen in het haar staan en voor de herconstructie geen uitweg weten, nu de materialistische wereldbeschouwing een volslagen bankroet is geworden, nu komt eindelijk het besef baanbreken, dat de mens zonder God een nietig, machteloos schepsel is, die niets kan, niets te bereiken weet en zelfs niets behouden kan.

We staan nu voor de afgrond van deze dwaling welke zulk een verschrikkelijke catastrofe werd.

We zien daar voor ons de millioenen legers van werkelozen, zo groot, dat wanneer ze hand aan hand gingen staan, ze de gehele aardbodem zouden kunnen omvatten als een gordel van weggeworpen arbeidskracht en diep menselijk leed.

Hier op Curaçao, waar men geen werkeloosheid kent, kunnen we ons zo moeilijk indenken, wat het zeggen wil, werkeloos te zijn. Des morgens op te staan voor een nieuwe ledige dag, die men niet weet door te komen.

Des avonds naar bed te gaan, terwijl de zorg ons de slaap uit de ogen rooft zodat elk vooruitzicht op een blijde ochtend ons ontbreekt.

Ledigheid, verveling, stempelen, vergeefse tochten om werk, vernederende bezoeken van armbezoekers en controleurs, die zich met alles bemoeien en op een cent narekenen wat we uitgeven.

Vernedering tegenover vrouw en kinderen, [illegible] van [illegible] kelende vrouwen, pijnigende vragen van onwetende kinderen.

O het is zulk een pijnloos leed, werkeloos te zijn.

Men moet verhuizen naar kleinere woningen, naar een omgeving waar men zich niet thuis voelt, zich slecht gekleed voelend, honger lijden.

Bij al dit vreselijke leed, bij al die ontzettende ellende is er gelukkig één troost, één geluk n.l. dat elk lijden op deze wereld rijke vruchten kan dragen in Christus en dat waarachtige blijheid en geluk niet afhankelijk is van stoffelijke welvaart, van geldelijke koopkracht.

Godsvertrouwen kan het zwaarste lijden licht maken, de dofste wanhoop doen keren voor een berustende hoop, de bitterste tranen doen plaats maken voor een blijde lach.

Och als die radeloze en wanhopig lijdende massa, de blijde uitwerking kende van ons heerlijk geloof, wanneer ze bidden en vertrouwen kon, wat zou het leed, dat de wereld nu teistert voor een belangrijk deel reeds overwonnen zijn. O zeker ook dan zou de zorg drukken, het schamele brood bitter kunnen smaken, dan zouden de ogen rood kunnen staan van stil verdriet, maar er zou veel meer vrede, veel meer berusting, veel meer hoop op een betere toekomst zijn, waardoor het lijden werd verlicht, de smarten gestild, de droefheid getroost.

Laat de mens zich keren tot de mens en de mensheid gezamelijk zich tot God, dan zou de toekomst niet zo somber meer zijn en het lijden dragelijker worden.

Dan zou de crisis die een kastijding is voor millioenen een loutering kunnen worden.

Toen Petrus op het meer van Genesaret angstig voor de woedende golven zich voor Christus neerwierp met de bede: Heer, red ons want wij vergaan, beval Christus, de stormen dat zij zouden zwijgen.

Als nu de door angst en lijden verteerde mensheid zich opnieuw voor God op de knieën zou werpen met de kreet „Heer redt ons, want wij vergaan", zou Christus dan niet opnieuw de crisisstormen bevelen, te gaan liggen.

Dit ene staat thans wel vast, dat we op menselijke hulp niet meer kunnen rekenen.

Alleen God kan de arme uitgeputte en lijdende wereld nog helpen.

Hij is nog altijd de Heer van de golven en de winden. Hij heeft nog altijd de macht om de stormen te bevelen.

Vertrouwen wij in deze crisis, dan ook alleen op Hem.

Tegenover de nood van de crisis is maar één middel en dat is vertrouwen op God.

Daarom zullen wij Katholieken gehoor geven aan de roepstem des Pausen en in deze Meimaand onze handen ten hemel heffen en dan zullen we ook nu in deze crisisstorm met Zijn hulp het land van bestemming hier en zeker hiernamaals bereiken.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

In de verschillende landen is de 1ste Mei-dag gevierd, in zover althans het slechte weer de viering niet onmogelijk maakte.

In Duitsland viert men op die dag de „Tag der Arbeit" en de rede die Hitler bij deze gelegenheid gesproken heeft, viel natuurlijk in het niet bij de grote rede van Vrijdag l.l. Maar ook Maandag sprak Hitler toch van omsingelingspolitiek en het drijven naar oorlog, vooral van de zijde van de internationale pers.

Arm Duitsland, wat zo'n kind der rekening is! Zo'n onschuldig slachtoffer. Wat immer de vrede heeft gewild, maar ook Oostenrijk en Tsjecho Slowakije, en het maar genomen heeft. Wat nog steeds de vrede wil, maar ook Danzig en de Poolse corridor en koloniën; en ze nemen zou ook, waren althans nu de mogendheden niet zo op hun qui vive.

De pers is nog vol over de rede van Hitler en de beschouwingen kunnen wel [illegible] in deze woorden: dat de rede geen verzachting heeft gegeven in de internationale spanningen.

Ook verschillende Engelse en Franse ministers hebben hun beschouwingen en tevens antwoord op Hitler's rede reeds gegeven; en een ieder die ze beluisterd heeft, zal gaarne erkennen, dat de toon en de inhoud heel wat waardiger en beschaafder waren, dan der redevoeringen uit de monden der dictatoren. Deze laatsten hebben 'n zekere claque van 'n vaak hysterische menigte nodig om indruk naar buiten te maken. Deze loeiende en brullende menigte is een inhaerent onderdeel van hun betoog, die aan hun dreigende woorden een zekere intimidatie moet geven.

Mannen als Daladier en Chamberlain hebben dergelijke methoden niet nodig om indruk te maken, zij imponeren door de kracht van hun argumenten en door hun waardige en van een verantwoordelijkheidsgevoel getuigende woorden. Er is een periode geweest — en ze ligt nog niet zo lang achter ons — dat de eerste methode succes had, omdat ze speculeerde op de vrees bij velen voor een oorlog, een vrees, die overigens volkomen gemotiveerd was. Want dit is zeker, dat een moderne oorlog zó afschuwelijk en onmenselijk zal zijn, dat zij, wie ook de overwinnaar is, de menselijke beschaving tot de verliezer maakt.

Maar nu meer en meer blijkt, dat het deze vrees was, die de dictatoren de vrije hand gaf voor hun machtspolitiek en aan Mussolini en Hitler de woorden in de mond legde, dat niet meer het recht, maar de macht en de kracht der wapenen de verhoudingen tussen de Staten onderling regelde, was er voor de tegenstanders van dit geweld-regiem geen andere weg meer, dan om zich daartegen met alle kracht te weer te stellen.

Chamberlain, die tot nu toe een krachtig voorstander was van de politiek van toegeven voor zoveel zulks mogelijk is, om een oorlog te voorkomen, van welke politiek Tsjecho Slowakije het slachtoffer geworden is, heeft nu ingezien, dat dit nooit de methode kan zijn, die een eervolle vrede voor Europa mogelijk maakt. Het Engelse kabinet heeft zijn buitenlandse politiek geheel gehererienteerd, waarvan de invoering van de dienstplicht een symptoom is. Maar ook de nieuwe buitenlandse politiek om door een anti-agressie-pact van de verschillende mogendheden tegenover de as der dictatoren, een nieuwe as te smeden.

Ook de rede van Daladier getuigde indertijd, dat ook Parijs zich niet langer door dreigementen laat intimideren en op een waardige en volkomen openhartige, duidelijke wijze heeft Mussolini te verstaan gekregen dat hij met methodes, als die hij onlangs te Rome in het Sportpark bezigde, bij Frankrijk niets meer bereikt.

Wie vooral een opvallende moedigheid [illegible] Polen, dat uitdrukkelijk tegen eisen heeft gesteld tegenover de eisen van Hitler ten opzichte van Danzig.

Sterk steekt dit optreden af, bij dat van Tsjecho Slowakije en Albanië.

En alleen reeds hieruit zou blijken, dat de houding in Europa tegenover de totalitairen een keer genomen heeft.

En gelukkig maar, want Italië's houding in zake Tripolis en Duitsland's houding in zake Danzig mogen ze niet de indruk geven, dat ook de totalitairen voor de ernst der feiten terug schrikken?

Mussolini heeft indertijd gezegd:

„Hoewel het wel bekend is, dat wij een eeuwigdurende vrede als een ramp voor de menselijke beschaving zouden beschouwen, zijn wij van oordeel, dat een lange periode van vrede noodzakelijk is, om de menselijke beschaving zich verder te kunnen laten ontwikkelen."

Zowel het Duitse als Italiaanse regime hebben momenteel niets meer te vrezen als een buitenlandse oorlog.

Nu we het straks over de voze woordenpraal hadden van Hitler, mogen we hier aan het slot wel eens even wijzen op het gesol met menselijke beschaving in Mussolini's woorden.

Eerst moet zich die beschaving gedurende een lange periode ontwikkelen......

Maar dan moet er toch ook eens een ogenblik, een tijd komen, waarin die menselijke beschaving culmineert in...... onvrede. Anders zou die menselijke beschaving immers uitlopen op......... een ramp!

Simpele mensen moeten het toch zijn, die altijd gehoopt hebben, dat het mensdom werkelijk naar vrede snakt en dat vrede, die gestoord wordt, altijd een ramp is voor het mensdom, al kunnen er ook wel goede dingen komen, nadat de oorlogsgesel ontzettend veel kwaads gedaan heeft.

Maar zo'n verschrikkelijke theorie is onder Christenen — Mussolini wil toch als Christen erkend worden, of niet? — iets ongehoords. Eeuwigdurende vrede onder de mensen zoude een ramp betekenen voor de beschaving der mensen!

Hoe heel anders denkt daarover de H. Kerk, die in de gebeden der H. Mis voortdurend smeekt tot den Vredesvorst, om ons Zijn vrede te geven en te doen behouden!

Wat betekenen dan die Engelenwoorden boven Bethlehem's grot: „Vrede aan de mensen van goede wil"?

Hoe verschijnt de Verrezen Heiland aan Zijn Apostelen? Met de vredesboodschap: Mijn vrede geef ik U; Mijn vrede laat ik U!

En wat blijft er over van het gebod der liefde van mens tot mens als in naam van de menselijke beschaving er toch ooit een tijd behoort aan te breken, waarin de vrede stuk geslagen worden moet (terwille van diezelfde menselijke beschaving —notabene).

Wat klinken de woorden van den goeden St. Jan-Evangelist dan toch heel wat schoner en opwekkender: „Kinderkens, bemint elkander".

Een andere Mussolini-uitspraak:

„Mijn wil kent geen hinderpalen......"

De geschiedenis heeft Napoleon Bonaparte zien opkomen als veldheer...... en zag hem groeien in 't keizerschap. Op het toppunt van zijn macht bezag hij Frankrijk en de onderworpen landen......

Toen duurde 't niet lang meer...... of Napoleon's Staat viel uit elkaar...... en hij zelf ging als balling naar een eiland. Geboren op een eiland stierf de adelaar op een eiland...... eenzaam.

Of 't Mussolini ook zo gaat, weten wij niet. Maar grote woorden worden niet altijd vervuld. Dat leert de geschiedenis der mensheid met of zonder beschaving ons wel.

In het Boek der hoogste menselijke wijsheid staat iets heel leerzaams genoteerd: Van een man, die z'n graan zo uitgebreid zag opgestapeld, dat hij nieuwe voorraadschuren zoude bouwen, om zich dan tegoed te doen.

De Heer sprak: „Dwaas, — deze nacht nog zult gij sterven."

En nog iets anders staat geschreven: „Hij, die met 't zwaard omgaat, komt er in om."

Of dat Mussolini treffen kan, weten wij niet. Maar wel is 't zeker, dat een [illegible] wellust de wereld teisteren en dat 't treiterwerk is, zijn volk op te voeden in een mentaliteit als deze:

„Wij zullen de kanonnen, schepen en vliegtuigen vermeerderen. Tot elke prijs, zelfs, indien wij tabula rasa moesten maken van alles, wat men het burgerlijk leven noemt. Wanneer men sterk is, is men bij zijn vrienden geliefd en wordt men door zijn vijanden gevreesd."

Er klinkt een eeuwigheidswaarde in een ander woord uit de zaal van het Laatste Avondmaal:

„Maar Ik zeg U: „Bemint Uwe vijanden en bidt voor hen, die u vervolgen".

Die dit gezegd heeft, liet zijn handen nagelen aan een kruis. Schijnbaar overwonnen is Hij de overwinnaar van de dood, — of die dan in de huiskamer binnensluipt of op het slagveld als een waanzinnige de bloei der mensheid neersikkelt.

Eens zal er eeuwige vrede komen.

Dat is belofte van den Koning der Koningen, den Vorst van Vrede en gerechtigheid.

En dat is klare taal!

ALS U EEN BOEK KIEST......

Kanunnik Henri Pradel, directeur van de „Ecole Massillon" schreef onlangs een boek, getiteld: LES LECTURES DES JEUNES".

Dit boek bevat een aantal richtlijnen, die iedereen in het oog moest houden bij de keuze van lectuur. De schrijver, die van de jeugd houdt en ze door ondervinding kent, zegt:

1. Kies niet zelf voor het kind, maar weet het er toe te brengen de boeken te kiezen, die wij voor hen zouden willen kiezen.
2. Laat U niet leiden door reclame, of door de dwaze zucht om mee te doen met de mode van de dag.
3. Zorg liever voor goede boeken, dan te trachten slechte boeken van hen verwijdert te houden.
4. Hecht meer waarde aan wat er in gezegd wordt, dan aan de manier waarop dit wordt gezegd.
5. Laat alleen het beste lezen van wat er op ieder gebied bestaat... Het leven is maar kort.
6. Kies alleen die boeken, die het kind in tegenwoordigheid van zijn moeder, huiselijk zou durven lezen.
7. Kies geen boeken, die „te hoog" zijn voor een bepaalde leeftijd.
8. [illegible] boeken die vormende waarde hebben.
9. Breng verband tussen lectuur en leven.
10. Beter is enkele boeken van verschillend soort, dan vele boeken van één bepaald genre.
11. Houdt de jeugd af van sentimentele lectuur, die gemoed en karakter bederft.

(Katerstad).

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

OOK EEN VON PAPEN.

Getuigenissen uit een concentratiekamp.

Bij de N.V. Drukkerij G. J. Thieme te Nijmegen werd een brochure gedrukt, die de titel draagt: „Ein Von Papen spricht über seine Erlebnisse im Hitler-Deutschland". De schrijver van dit boekje heet Felix von Papen en is een neef van den befaamden oud-rijkskanselier.

Naar hij in deze brochure meedeelt, sloot hij zich reeds op achttienjarige leeftijd aan bij de N.S.D.A.P., maar hij bleef slechts enkele maanden in de partij. Toen Hitler aan het bewind gekomen was, moest hij deze veranderlijkheid van inzicht zwaar bezuren. Op 6 December 1933 werd hij gevangen genomen en naar het Kolumbiahaus vervoerd, waar hij op verscheidene wijzen werd mishandeld. De volgende maand werd hij gedeporteerd naar het concentratiekamp Oraniënburg, waar hij verbleef, toen de tragische gebeurtenissen van 30 Juni 1934 plaats vonden. Kort daarna werd hij met zijn lotgenoten vervoerd naar Lichtenberg aan de Elbe, waar hij nog veertien dagen verbleef. Inmiddels echter werkten machten te Berlijn te zijnen gunste. Voorwaardelijk in vrijheid gesteld, kwam hij nog eenmaal met de Gestapo in aanraking, maar onttrok zich door een sensationele zelfmoordpleging aan haar afdoende wraak. Hij werd opgenomen in het Staatsziekenhuis te Berlijn, ging in hongerstaking, herkreeg tenslotte de vrijheid, wist zich een pas te verwerven, die vijf jaar geldig blijft, en week uit naar Amsterdam, waar hij ingevolge een belofte aan twee zijner lotgenoten, de onderhavige brochure publiceerde, die drastische onthullingen bevat omtrent de behandeling van veroordeelden in het Derde Rijk. Het onderwerp brengt mede, dat dit vlugschrift nogal griezelig is, maar het geschrift maakt over het algemeen een zeer geloofwaardige indruk. Hetgeen hij verhaalt, is wel in staat afschuw te wekken tegen het systeem. Als documentatie-materiaal voor den historicus is het te vergelijken met soortgelijke mémoires, te boek gesteld door emigranten tijdens de Franse Revolutie.

Behalve berichten over mens-onterende wreedheden, bevat dit boekje van baron von Papen, die door zijn connecties in de hogere klassen de gelegenheid kreeg, enigermate achter de schermen te kijken, ook politieke mededelingen, speciaal betreffende de achtergrond der gebeurtenissen van 30 Juni 1934. Hitler — aldus von Papen — vreesde een legeropstand onder Von Schleicher en bemerkte, dat de machten, die hem tot dan toe als hun exponent hadden gebruikt, zich van hem wilden ontdoen. De dood van Von Hindenburg werd elk ogenblik verwacht. Bij die gelegenheid zou men Hitler ten val brengen. Om dit te voorkomen, vermoordde Adolf Hitler zijn vroegere kameraden. Volgens Von Papen offerde Hitler zijn trouwste aanhangers op aan zijn persoonlijke machtswellust, maar het verzet tegen zijn regiem, vooral in het leger, werd hiermede niet beëindigd, het werd hierdoor juist uitgedaagd.

De schrijver is dan ook volstrekt overtuigd, dat Hitler in 1942 niet meer aan het bewind zal zijn. „Dat men mij het Duitse burgerschap zal ontnemen, betekent niets voor mij, want voordat mijn paspoort verlopen is zal de nationaal-socialistische revolutie reeds lang tot het verleden behoren".

Ook over de andere machthebbers in het Derde Rijk, speciaal over Göring en Goebbels, geeft Felix von Papen inlichtingen, die soms vrij komisch zijn.

Toch ondert dit deel van het vlugschrift, geschreven door machteloos verzet, in zijn de toon der politieke roddelarij dan dat Von Papen zich hier zou kunnen handhaven als een nobel strijder voor recht en bevrijding.

Het vertrouwen van den schrijver gaat uit naar de traditionele Duitse adel, en naar de legerleiding. Van enig religieus sentiment blijkt uit zijn bladzijden totaal niets. Dit is hun zwakke zijde. Ze werden ingegeven door een persoonlijke haat, die na de ondervonden behandeling alleszins te begrijpen is, maar die zich niet zuiverde van het al te persoonlijke. De meest aangrijpende regels zijn die, waarin de herhaaldelijk afgeranselde Von Papen bekent:

„Ik schaam mij, dat ik nog leef... Ik zal hier mijn hele leven niet overheen komen..."

De schrijver, die wegens zich op bevel van kant te maken gelukkige getuige geweest van de dood van Erich Mühsam. Het gerucht, door de officiele instanties is verspreid, dat Mühsam zich zou hebben geselfmoord, weerspreekt hij met klem. Mühsam is door de Nazi's opgehangen op de W.C. Daarna vertelden zij, dat hij het zelf gedaan had!

Een wereld, waar de reputatie-schennis zulke verhoudingen aanneemt, verdient inderdaad de naam van „duivels". Hoevele gemartelden, die volhielden tot het bittere einde, zijn op deze wijze nog door hun doodsbrichten voor de buitenwereld onteerd? Men moet er niet aan denken...

Het boekje bevat interessant documentatiemateriaal voor den historicus. Men leze het echter bedachtzaam, en verlieze niet uit het oog, met welke bedoeling het werd geschreven.

EEN STANDBEELD VOOR CHARLES GOODYEAR.

De uitvinder van het vulcaniseren van rubber.

Onlangs werd te Akron (Ver. Staten) een standbeeld opgericht ter nagedachtenis van Charles Goodyear, die 100 jaar geleden met de uitvinding van het vulcanisatie-proces de mogelijkheid heeft geopend voor de ontwikkeling van de machtige rubberindustrie in al haar talloze vertakkingen.

Ook Nederland heeft onnoemelijk veel aan Charles Goodyear te danken. De rubbercultuur, een der belangrijkste takken in onze Oost, met haar onmetelijke rubber-plantages, met haar laboratoria, haar fabrieken en handelshuizen, zou zonder Goodyear's uitvinding nimmer tot zulk een bloei zijn gekomen.

Goodyear, die met zijn uitvinding voor millioenen mensen na hem een bestaansmogelijkheid heeft geschapen, heeft zelf een zeer moeilijk leven gehad.

In 1800 te New Haven geboren als zoon van een fabrikant, die zelf ook enige uitvindingen had gedaan, is Goodyear in zijn jonge jaren in de fabriek van zijn vader werkzaam geweest, tot hij in 1829 te Philadelphia de eerste detailzaak in ijzerwaren opende. Door ziekte, en vermoedelijk ook omdat Goodyear het grootste deel van zijn tijd aan zijn experimenten wijdde, gingen de zaken verre van voorspoedig. Om zijn schulden te betalen moest Goodyear verschillende van zijn patenten verkopen, maar de opbrengst was niet voldoende en ten slotte werd hij gegijzeld wegens schuld.

Na uit de gijzeling te zijn ontslagen, werpt hij zich met nieuwe energie op zijn uitvindingen, ondanks financiele zorgen, armoede en ellende. Eindelijk op een bitter koude dag in het vroege voorjaar van 1839 schijnt het succes te komen. Door toeval laat hij een handvol rubber gemengd met zwavel op de hete kachel vallen. Sommigen zeggen, dat zijn vrouw, die hem bezworen had, eindelijk op te houden met dat eeuwige geëxperimenteer, plotseling de kamer binnen kwam en dat Goodyear toen van schrik de rubber uit zijn handen liet vallen.

Hoe het zij, het stuk rubber vertoonde na die verhitting de gewenste eigenschappen en bleek die ook te behouden, nadat het een nacht lang aan de felle vrieslucht was blootgesteld.

Nu was Goodyear waar hij wezen wilde, alleen moest hij nu nog de juiste menging en de juiste warmtegraad vinden. Het proces noemde hij „vulcaniseren", naar de God van het Vuur: Vulcanus. Voor verdere proefnemingen was echter geld nodig en niemand had enig vertrouwen in zijn uitvinding. Ondanks bittere nood geeft Goodyear niet op. Eindelijk kan hij in Springfield een fabriekje beginnen. Hij vraagt patenten aan, die in 1844 worden verleend. Maar dan komen er kapers op de kust, processen over patentrechten verslinden alle winst. Goodyear gaat naar Engeland en Frankrijk om ook daar patenten te krijgen. Hij arrangeert in Frankrijk een schitterende tentoonstelling van zijn producten, maar ondervindt ook hier moeilijkheden, die hem tenslotte wederom in de gevangenis brengen, gegijzeld wegens schuld.

In 1858 in New-York teruggekeerd, vindt hij zijn zaken in volslagen wanorde. Zijn schulden nemen hand over hand toe en twee jaar later (1 Juli 1860) sterft hij, een schuld van 200.000 dollar nalatend, die echter in verloop van tijd uit de ontvangsten voor licenties ruimschoots konden worden betaald.

Zo eindigt het leven van dezen harden werker, deze vooruitziende geest, die zelf zo bitter weinig resultaat van zijn belangrijke uitvinding heeft gezien.

REORGANISATIE DER KATHOLIEKE ACTIE.

Een belangrijk besluit van den H. Vader.

De Romeinse correspondent schrijft in het Huisgezin:

Het is natuurlijk niet juist, van een werkelijk „einde" te spreken in de betekenis van een afkeuring der Katholieke Actie door den nieuwen Paus of van een staking harer werkzaamheden, maar het Woensdag j.l. door Pius XII genomen besluit zal voor deze den vroegeren Paus zo boven mate dierbare actie wel eens de gelijke gevolgen hebben als het besluit van den Tsjechischen staatspresident, zijn land onder bescherming van Duitsland te stellen, voor vrijheid en onafhankelijkheid van dat land.

In ingewijde kringen van het Vaticaan was het inderdaad geen geheim, dat de Heilige Vader reeds als staatssecretaris van Zijn voorganger tamelijk sceptisch stond tegenover de wenselijkheid van een al te uitgebreide lekenactie, voorzover deze zich niet strikt onder het gezag van den eigen ordinarius kon voegen.

Aanleiding tot wantrouwen.

Hierbij kwam, dat de wijsheid van den groten staatsman, die kardinaal Pacelli steeds heeft bewezen te zijn, het niet goed kon keuren, hoe de werkzaamheden van de Katholieke Actie juist in het nieuwe Italië, dat zich met de Heilige Stoel had verzoend en aan diens gezag had onderworpen, telkens tot moeilijkheden aanleiding werden, waardoor nieuw onderling wantrouwen dreigde te ontstaan. Tenslotte ontging het den kardinaal-staatssecretaris Pacelli, die uiteraard veel meer contact had met het nieuwe fascistische Italië dan Pius XI, welke reeds voor het aan de macht komen van Mussolini de Heilige Stoel had bestegen, niet, hoezeer de persoonlijkheid van den hoogsten leider der Katholieke Actie, kardinaal Pizzardo, ondanks diens nobele bedoelingen en diens waarlijk apostolische ijver in Italië en vooral voor het Italiaans Fascisme de oorzaak moest worden tot een diep geworteld wantrouwen, aangezien een ieder wist, dat kardinaal Pizzardo tot de vertrouwde vrienden had behoord van den vroegeren leider der Katholieke Volkspartij Don Sturzo, voor wien in het fascistische Italië geen plaats meer is.

Een kenmerkend feit.

Het is kenmerkend voor de opvattingen van Pius XII, dat de reorganisatie van de Katholieke Actie door Hem als een van Zijn eerste regeringsdaden ter hand wordt genomen. In het kader van een reeks van benoemingen heeft de Heilige Vader kardinaal Jozef Pizzardo tot prefect benoemd van de H. Congregatie der studiën en seminaria.

Uit het eervolle van de benoeming blijkt tegelijk het fijne tactgevoel van den nieuwen Pontifex en Zijn waardering voor den persoon van den nieuw-benoemden. Immers de Congregatie der Studiën is een van de meest belangrijke kerkelijke departementen, zodat Paus Pius XI na de dood van den laatsten kardinaal-prefect, Z. Em. Bisleti op 30 Augustus 1937 onmiddellijk het besluit had genomen, in de toekomst zelf de rechtstreekse leiding van deze Congregatie in handen te houden, 'n eer, die slechts weinige departementen te beurt valt.

Het door kardinaal Pizzardo opgebouwde Centraal-instituut voor de Katholieke Actie, dat door Pius XI een plaats had gekregen in het nieuwgebouwde Paleis der Congregaties en binnenkort eveneens tot een zelfstandige Congregatie zou worden verheven, heeft echter zijn stichter en leider verloren en zal, naar wij vernemen, binnenkort worden ontbonden.

De werkzaamheden der Katholieke Actie, vooral de godsdienstige en morele opvoeding der aankomende jeugd van beiderlei kunne en het zo belangrijke lekenapostolaat zullen in de toekomst geheel onder de leiding staan van den eigen bisschop van elk diocees.

„Osservatore Romano" onder nieuwe leiding.

De door ons boven aangehaalde opvattingen van den Heiligen Vader, die gebaseerd zijn op een volledig begrip der nieuwe Italiaanse mentaliteit, zullen echter, gelijk eveneens in ingewijde kringen kan worden beluisterd, binnenkort ook tot een reorganicatie leiden van een ander belangrijk orgaan van de Heilige Stoel, dat elke dag opnieuw het Vaticaan in contact brengt met het Italiaanse openbare leven en daarom gemakkelijk de oorzaak kan worden van misverstanden, zoals in het jongste verleden herhaaldelijk is gebleken.

Wij doelen hier op de leiding van het Vaticaanse dagblad, de „Osservatore Romano". Aan het hoofd van dit blad staan enkele persoonlijkheden, die eveneens tot de intieme politieke vriendenkring van den in Frankrijk levenden Don Sturzo kunnen worden gerekend en daarom in Italië vooral weer in de laatste tijd, telkens aanleiding gaven tot een diepgeworteld wantrouwen tegenover de bedoelingen van het Vaticaanse blad.

Deze persoonlijkheden zullen worden gepensionneerd. Inmiddels is het nu reeds duidelijk dat de toon van de „Osservatore", vooral op het gebied van polemieken en in de beoordeling van bepaalde delicate vraagstukken der internationale politiek aanmerkelijk is verzacht.

Voorbarige beoordelingen.

Uit dit alles blijkt opnieuw, hoe weinig juist de voorbarige beoordelingen van des nieuwen Pausen persoonlijkheid door bepaalde persorganen is geweest, die meenden, den Heiligen Vader onmiddellijk voor hun eigen politiek stalletje in beslag te kunnen nemen. Dit bleek reeds uit een zeer positieve en waarderende beoordeling van de nieuwe Pontifex, die enige dagen geleden door de oude kemphaan Farinacci werd gegeven, die zich tot dusver steeds een waakzame en eeuwig wantrouwende bestrijder van de door hem veronderstelde antifascistische politiek van de „Osservatore Romano" en van de „Katholieke Actie" heeft getoond.

De zelfstandige lijn, die Paus Pius XII in zijn regeringsbeleid wenst te volgen, bleek ook reeds in de allereerste dagen van Zijn bestuur, toen Hij de berichten liet tegenspreken, als wilde Hij alle door zijn voorganger voltrokken benoemingen van erekamerheren en bloc bevestigen, waarbij Hij tegelijk liet bekend maken, dat elke benoeming afzonderlijk in overleg met de onmiddellijke kerkelijke overheden van den betrokkene opnieuw zou worden bekeken. Men kan dus gerust zijn: Paus Pius XII zal Zijn eigen weg gaan, zoals deze Hem voor Zijn geweten en Zijn eigen inzicht wordt voorgetekend, gesteund door Zijn apostolische ijver, Zijn verheven staatsmanskunst en Zijn eerbied voor het werk van Zijn groten Voorganger.

NEDERLAND.

NEDERLAND TEGENOVER HET VATICAAN.

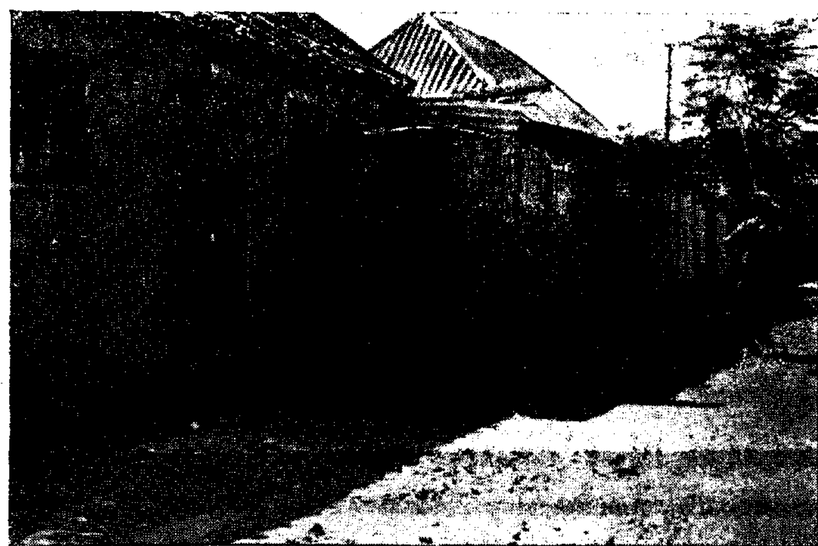
Ook in niet-kath. kringen de kleine houding van Nederland gegispt.

In het niet kath. weekblad „Opbouw" bespreekt Dr. G. Bolkestein onder de titel „Buitenlandse Zaken de stille getuige" de afwezigheid van Nederland bij de jongste Pauskroning, welke afwezigheid hij voor Nederland klein en beschamend vindt.

Het opheffen van het gezantschap in 1871 na de verovering van de Kerkelijke staten noemt hij een daad meer van doctrinarisme dan van staatkundig inzicht, maar de aanneming van het amendement Kersten in 1926 een daad van kleine benepen politiek. En dan vervolgt hij:

„De tijden van de wereldoorlog zijn teruggekeerd; voorlopig alleen nog wat minder bloedig dan tussen 1914 en 1918. Hoe het hoofd der Kath. Kerk als macht, als geestelijke macht, maar daardoor oók als politieke macht, wordt beschouwd, toonde de universele belangstelling in de Pauskeuze. Zal Nederalnd niet goed doen, daarom in het Vaticaan een luisterpost te hebben ter inlichting van zijn regering? Eén argument is den tegenstander hiervan uit de hand geslagen: sinds het Lateraans verdrag van 1929 is de Staat der Vaticaanse Stad weer een souvereine staat; heeft de Paus weer wereldlijke macht. Doctrinaire tegenzin wordt daardoor weggenomen. Het Pauselijk Rome is souverein gebied; zij het voor een zeker benepen Protestantisme of liberalisme slechts de facto, niettemin toch souverein. En heeft de Ned. regering Franco niet reeds zelfs de jure erkend en daarmede een gezant te Burgos benoemd? Dezelfde regering voere ook ten opzichte van het Vaticaan „zelfstandigheidspolitiek"; ook tegenover kortzichtige binnenlandse politici.

Wie de Sixtijnse kapel binnentreedt en omhoog ziet, van waar Apostels en Sibyllen op u neerschouwen, wordt spoedig getroffen door één van die wondere taferelen, die een geweldige als Michel Angelo op het plafond aanbracht. Het is de schepping van de mens: de als mens ontwakende Adam, die God de Vader met de vinger aanraakt, waardoor Adam eerst recht tot bezield wezen wordt; als een electrische vonk — welk een vooruitziend genie in Michel Angelo! — springt van Gods vinger op Adams vinger de goddelijke vonk van den Geest over. Nooit werd schoner en treffender het eigenlijke van de mens, zijn geest, gesymboliseerd. Om de vrijheid van die geest worden in sommige grote rijken de strijd gestreden; in erkenning der waarde van die geest vinden elkaar Christendom, 't zij Katholiek, 't zij Protestants, èn humanisme. In het licht der waarheid beschouwe èn voere men de politiek. Tussen de vertegenwoordigers van veertig staten bij de Pauskroning had Nederland niet mogen ontbreken".

Woningtoestanden

De foto's die we hier telkens publiceren, zijn vrij willekeurig genomen en tonen bij lange na niet de ergste voorbeelden van woningnood. Zij zijn voor de hand weggenomen tijdens een wandeling door enkele stadswijken.

Stadswijken, ja. Alle foto's zij van toestanden in de stad en heus niet van de cunucu. Hoe de toestanden dáár dan wel zijn, kunt U zich wel voorstellen bij het zien van deze woningen uit de stad, waar de mensen toch heel wat minder primitief zijn dan in de cunucu en heel wat meer eisen stellen.

Deze foto's liegen niet. Wie op het eerste gezicht geneigd mocht zijn te ontkennen dat zij de waarheid spreken, dien nodigen we uit eens 'n rustige wandeling te maken door Nieuw Nederland en door Flor de Marie, door Coronet en Domi, door Colon en Panama, door San Mateo en Kortijn, door Paris en hoe al die wijken, coralen en sloppen ook mogen heten. Neem bij die gelegenheid een paar stevige schoenen mee, want hier en daar — neen: op talrijke plaatsen — is de weg weg.

Dit is dan ook juist de reden, waarom wij daar zo weinig komen. Het is zo lastig over die rotsen en de huizen zijn er zo vies.

Doch wij zouden iedereen, die in Willemstad woont, op den man af willen vragen: kunt U met zekerheid verklaren, dat de hierboven afgebeelde woningen niet in de onmiddellijke nabijheid van Uw eigen woning staat?

Het is wel zeker, dat allen met hun antwoord zouden aarzelen en zeker geen beslist antwoord zouden kunnen geven.

De beste gevoelens van de mens zijn die, waarin voor de ikheid geen plaats is.

Over de onzelfstandigen staat het gezag als een zweep, over de zelfstandigen als een vlag.

CURACAO.

STAAT EN FEESTDAGEN.

Men kent normaal twee soorten van feestdagen, de nationale en de godsdienstige feestdagen.

Wat de nationale feestdagen betreft, we zien dat die staten, die er veel belang bij hebben het nationale leven zo hoog mogelijk op te voeren b.v. de totalitaire staten, zeer veel nationale feestdagen als verplichtend voorstellen.

Andere meer democratische doen het wat kalmer aan, en stellen als verplicht b.v. de feestdagen van het koninklijk huis, maar kennen geen dag van de arbeid of een dag van de soldaat etc. Voor de rest kan het nog wel om een of andere bijreden zijn, dat men een feestdag instelt, b.v. door de dag waarop de band tussen Moederland en overzees gebiedsdeel werd gelegd, tot feestdag te verheffen, om zodoende die band sterker en sterker te maken.

Wat de tweede groep van feestdagen betreft, de godsdienstige feestdagen hier dient men iets aan vooraf te laten gaan, n.l. dit: er bestaat over de betekenis van de uitdrukking scheiding tussen Kerk en staat ,zoals wij die in de moderne staten kennen, soms één totaal verkeerde opvatting. Het zou te ver voeren om uiteen te zetten, wat daaronder veel dient verstaan te worden, maar dit zeker niet: dat in een land, waar scheiding is van Kerk en staat, de staat nu ook totaal geen rekening behoeft te houden met dat „verschijnsel", wat men aanduidt met de naam: Godsdienst. Neen!

Om het te verduidelijken in een voorbeeld, wat de Zondag aangaat, het ligt niet op de weg van de staat om de mensen naar de kerk te halen, maar wel moet de staat door rust voor te schrijven er voor zorgen, dat de mens de gelegenheid wordt gegeven om zijn vermeende plichten dienaangaande te kunnen voldoen.

Gaat iemand niet naar de kerk, dan zal de staat hem niet de politie thuis sturen om hem te halen, maar de kerk echter zal haar maatregelen treffen, ja, ook haar eigen straffen uitschrijven om te bereiken wat ze meent te moeten voorschrijven.

Zo nu ook de godsdienstige feestdagen: Bij de wet genieten alle godsdiensten in zoverre ze niet handelingen stellen tegen de goede orde of het gezag, noch tegen de openbare zeden, gelijke bescherming.

De staat kan zich evenals t.o.z. van de Zondag, ook niet t.o.z. van deze feestdagen afzijdig houden, maar willende het godsdienstig leven niet tegenwerken, maar bevorderen, schrijft hij ook godsdienstige feestdagen voor.

Maar let wel terwijl in theorie alle godsdiensten gelijke bescherming genieten, kan men wat de feestdagen betreft toch in de practijk niet allen gelijk behandelen, daar sommige gezindten zo weinig leden tellen, dat hun feestdagen niet tot vrije dagen voor ieder gemaakt dienen te worden.

Nemen wij b.v. Nederland, we zien er voorgeschreven de Christelijke feestdagen, maar niet de feestdagen van de kleinere niet christelijke gezindten, ofschoon zij toch in de practijk even goed recht op bescherming hebben.

Nemen we b.v. Curaçao: in de nieuwe „stemwet" wordt er voorgeschreven dat er geen verkiezingen mogen gehouden worden op Maria Hemelvaart en Allerheiligen, als de feestdagen van de godsdienst van het grootste deel der bevolking, terwijl er geen rekening wordt gehouden met de feestdagen der andere leden van de bevolking.

Een en ander komt weer ter sprake bij de nieuwe Winkelsluitingsverordening, het gouvernement stelt daar voor, daar er verlangen is naar vrije dagen, om, gedreven door haar plicht, het godsienstige leven te bevorderen, enkele nieuwe godsdienstige feestdagen in te lassen. Welnu, ook hierbij kan men aldus redeneren, ofschoon bij de wet alle godsdienstige gezindten gelijke bescherming genieten, kan men toch in de practijk naar het voorbeeld van het Moederland en naar het precedent, wat reeds geschapen is, enkel Katholieke feestdagen nemen, gezien de samenstelling der bevolking en niet als sluitingsdag voorschrijven, wat slechts een feestdag is voor een kleine groep.

Br.

AANRIJDING.

In de nacht van Dinsdag op Woensdag j.l. is op de weg rond het Schottegat, ter hoogte van Davelaar, een autobus, bestuurd door den 25-jarigen chauffeur H. tegen een telefoonpaal gereden, met gevolg dat de bus vrij ernstig werd beschadigd. Een der inzittenden liep hierbij zodanige verwondingen op, dat hij ter verpleging moest worden opgenomen in het hospitaal alhier. Naar de oorzaak, wordt een onderzoek ingesteld.

EEN VECHTPARTIJ.

Bij een vechtpartij op Zondag j.l. in de Punda liep de 22jarige chauffeur H. een zodanige verwonding op aan zijn nek dat hij ter verpleging moest worden opgenomen in het St. Elisabeths Gasthuis. In verband hiermede is tegen den 34-jarigen Van D., proces-verbaal opgemaakt.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

De R.K. Geestelijke van de 2de rang H. J. M. Latour, is in activiteit hersteld.

Aan C. E. B. Hellmund is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als scheepsmeter op Bonaire.

De kommies 1e kl. der belastingen J. M. Leonardo is benoemd tot scheepsmeter op Bonaire.

Aan den Secretaris van de Raad van Politie op Aruba, H. Oduber, is op zijn verzoek eervol ontslag als zodanig verleend.

De klerk ter Griffie van het Kantongerecht op Aruba J. F. Bouman, is benoemd tot Secretaris van de Raad van Politie op Aruba.

J. T. Scheer is benoemd tot wnd. technisch ambtenaar belast met het stoomwezen op Curaçao.

ALGEMEEN NEDERLANDSH VERBOND
Groep Nederlandsche Antillen.

Wegens teleurstelling van vele jongens en meisjes

JEUGD-BIOSCOOPVOORSTELLING

Op Vrijdag 5 Mei a.s. in ROXY, aanvang 5 uur n.m.

Tweede Vertooning der rolprenten

No. 1	Het Vroolijke Koffiehuis	
„ 2	Het Rooverschip	
„ 3	Profilti Nieuws, o.a, Een minintuur-auto voor kinderen. Sneeuw en IJs over Nederland. Kaleidoscoop 1938.	
„ 4	Kabouters spelen tooneel	(gekleurde film)
„ 5	Weest menschelijk	(Betty Boop)
„ 6	Profilti Nieuws, o.a. H. M. de Koninging bij de tewaterlating van de „Koningin Emma." De eerste verjaardag van Prinses Beatrix.	
„ 7	Snelheidsmaniakken	(Klucht)

TOEGANGSPRIJZEN

voor kinderen	Balcon f.	0.30,	Beneden	0.15
voor volwassenen	„	0.50,	„	0.30

ZITTING VAN DE

STATEN VAN CURAÇAO,

Op Donderdag, den 4n. Mei 1939, des avonds te 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN.

1. Ingekomen stukken.
2. Ontwerp-landsverordening tot nadere wijziging en aanvulling van de „Winkelsluitingsverordening 1932" (P.B. 1932 No. 88) (1939 - 1940 - 3).

DE GRIFFIER,

G. J. Ferguson.

Egon D. Baiz

&

Olga L. Penha.

Curaçao

29 April 1939.

PRIJSVRAAG

Ambtenarenwoningbouw.

Het Bestuur van de Stichting Ambtenarenwoningbouw schrijft een prijsvraag uit voor het ontwerpen van 2 complexen ambtenarenwoningen.

Uitgeloofd worden twee eerste prijzen respectievelijk groot f 300,-- en f 200,-- en twee tweede prijzen respectievelijk groot f 150,-- en f 100,-- (eventueel gouden en zilveren medailles naar keuze van den winnaar).

Prijsvraagprogramma's zijn kosteloos te bekomen bij den secretaris der Stichting, den heer S. D. ABBAD, Administratie van Financien, en in de Club Asiento, Emmastad.

DE STICHTING AMBTENARENWONINGBOUW.

Verkoop bij Inschrijving.

Mr. A. PAPIER, als gemachtigde van de gezamenlijke gerechtigden, biedt bij inschrijving te koop aan:

a. één aandeel in de N.V. Curaçaosche Hypotheekbank, nominaal groot 5000 gulden en een vordering order tweede hypothekair verband op het huis „Sebastopol", gelegen aan de Sebastopolstraat alhier, in hoofdsom groot 4000 gulden, rente 5 percent per jaar, tezamen voor 12.500 gulden minimum.

b. één aandeel in de N.V. Curaçaosche Hypotheekbank, nominaal, groot 5000 gulden en twee aandeelen in de N.V. Spaar- en beleenbank op Curaçao, tezamen voor 10.500 gulden minimum.

Inschrijving geschiedt door middel van geslcten, behoorlijk onderteekend en van naam en adres voorzien geschrift, tegen bewijs van ontvangst in te dienen ten kantore van den notaris H. J. BEAUJON Roodeweg 48 alhier, uiterlijk Zaterdag 6 Mei 1939 des voormiddags 12 uur.

De opening der inschrijving zal geschieden Zaterdag 6 Mei des namiddags 4 uur ten kantore van den praktizijn Mr. A. PAPIER aan de Wolkstraat 22 alhier.

Inschrijvers worden verzocht bij de opening aanwezig te zijn.

Alle kosten van levering komen ten laste van de koopers.

Uitvoerige inlichtingen te bekomen ten kantore van genoemden notaris en praktizijn.

In de Examencommissie voor het afnemen der Mulo-examens en van het „Voorbereidend klerk-examen" voor het jaar 1939 zijn benoemd:

tot lid en voorzitter: de Inspecteur van het Onderwijs;

tot leden:

J. J. M. Ahn, hoofd van het St. Dominicuscollege op Aruba; H. van As, Hoofd der Julianaschool op Aruba; J. A. Th. de Boer, onderwijzer aan de H. J. A. Schroederschool te Emmastad; D. Colijn, onderwijzer aan de H.J.A.Schroederschool te Emmastad; Mevr. G. H. Daniels-Polak, leidster van de Gouvernementsleergang voor machineschrijven en stenografie; Mej. C. M. Heidenrich, Hoofd der Wilhelminaschool; C. D. Irausquin, onderwijzer aan de Hendrikschool; F. A. J. Jansen, onderwijzer aan het St. Thomas-College; C. van Leeuwen, onderwijzer aan de Hendrikschool; Mevr. V. Nieuwenhuyzen-de Marchena, vakonderwijzeres in de Spaanse taal aan de Wilhelminaschool; Mej. L. Th. van de Ouwelant, onderwijzeres aan het St. Martinusgesticht Afd. A.; J. Rustige, hoofd der H. J. A. Schroederschool; Mej. A. C. Schellens, hoofd van het St. Antoniusgesticht Afd. A.; A. A. Smits, onderwijzer aan het St. Thomascollege; J. H. Sprockel, hoofd der Hendrikschool; Mej. L. J. M. Tummers, onderwijzeres aan de Wilhelminaschool; G. F. Zebregs, Hoofd van het St. Thomascollege.

Ir. C. A. Willemse is benoemd tot Directeur van de Landsradio- en Telefoondienst in Curaçao.

Het hoofd van de Landsradiodienst te Willemstad, J. W. P. Peiliker, is eervol ontheven van de verdere waarneming van de betrekking van Directeur van de Landsradio en Telefoondienst in Curaçao.

Aan D. N. Loopweg, alhier wonende, is vergunning verleend zijn geslachtsnaam „LOOPWEG" te veranderen in die van „PINTO".

In de commissie, belast met het afnemen op Curaçao van de examens, bedoeld in art. 129 van de „Onderwijzersverordening 1945" (P.B. No. 43) in het jaar 1939 zijn benoemd.

tot lid en voorzitter: de Inspecteur van het Onderwijs;

tot leden:

Mej. J. C. Heidenrich, hoofd van de Wilhelminaschool, G. M. van Doornen, onderwijzer aan de H. J. A. Schroederschool; F. J. A. Jansen, onderwijzer aan het St. Thomascollege; C. van Leeuwen, onderwijzer aan de Hendrikschool; J. H. Sprockel, hoofd van de Hendrikschool; C. F. Zebregs, hoofd van het St. Thomascollege;

Tot plaatsvervangende leden:

J. J. A. Bergeyk, onderwijzer aan de Hendrikschool; J. A. Th. de Boer, onderwijzer aan de H. J. A. Schroederschool; Mej. J. M. van Boxtel, vakonderwijzeres in de handwerken te Sta Rosa; D. Colijn, onderwijzer aan de H. J. A. Schroederschool; N. van Dieten, onderwijzer aan het St. Thomascollege; Mevr. C. P. van de Linden-Woudsma, leidster aan de leergang voor lichamelijke oefening op Curaçao; Mevr. C. S. Maal-Boom, vakonderwijzeres in de handwerken aan de Wilhelminaschool; Mej. C. Martin, vakonderwijzeres in de Spaanse taal aan het Pensionaat Welgelegen; Mevr. V. Nieuwenhuyzen-de Marchena, vakonderwijzeres in de Spaanse taal aan de Wilhelminaschool; Mej. L. Th. van de Ouwelant, onderwijzeres aan het St. Martinusgesticht, Afd. A.; A. A. Smits, onderwijzer aan het St. Thomascollege; Mej. L. J. M. Tummers, onderwijzeres aan de Wilhelminaschool.

Aan de schrijfster ten Postkantore alhier Mej. R. C. Servage, is wegens andere redenen dan ziekte, vier weken vrij- [illegible]

Aan den opzichter bij de Koningin Emmabrug te Willemstad, J, Rozier, is wegens langdurige onafgebroken dienst 1 maand binnenlands verlof verleend en in aansluiting daaraan wegens opheffing van de betrekking, eervol ontslag uit 's dienst ahier verleend.

Met ingang van de 1ste Mei 1939 is C. Holstein benoemd tot tijdl. hulp bacterioloog bij de Openbare Gezondheidsdienst alhier.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeyer.

S.S. „COSTA RICA."

Het S.S. „COSTA RICA" wordt a.s. Donderdagmorgen van Colon te Curaçao verwacht en vertrekt Vrijdagmorgen om 6 uur via de aanloopshavens naar Europa.

BOEKBESPREKING.

DE PRESIDENT.

Een korte roman met enigszins onwerkelijke, zeker niet alledaagse verhoudingen en figuren.

Meesterlijk getekende hoofdpersoon — de oude rechtbank-president.

Een liefdedaad brengt hem in contact met de weinige bijfiguren, die het verhaal boeiend en aantrekkelijk maken.

Momentsopname van een geval van zedelijke ellende, dat voor den ouden peinzer aanleiding wordt om zijn laatste levensjaren te maken tot een actief beoefenen van de Christelijke volmaaktheid, op een manier echter, die terecht, ten onrechte volgens 't oordeel van de zeer goed getypeerde jeugdvriend dom Petrus abt, de ergernis wekt van de mensen, door wie hij voorheen werd hooggeacht.

Een bizonder interessant boek voor volwassenen, ook al om de drie korte verhalen, die te samen één derde van het boek in beslag nemen.

Uiterlijke verzorging:

Een Spectrum-boek.

Keurig Het had een origineler titel verdiend!

Verkrijgbaar in de „St. Augustinus" Boekhandel, St. Thomas College.

JOOST VAN DEN VONDEL.

VERENIGING VOOR LUCHTBESCHERMING.

Naar men ons mededeelt, is een voorlopig comité samengesteld uit de leden van bovengenoemde vereniging, om de algemene ledenvergadering voor te bereiden, plaatselijke statuten en een werkplan te ontwerpen. De volgende personen hebben zitting in dit comité:

De heren B. Maduro, van der Laan, de Regt, Jossy Henriquez, Gevers Deynoot, Venema, J. Kroon, M. da Costa Gomez, v.d. Laarschot.

Tevens deelt men ons mede, dat het aantal leden van de vereniging op het ogenblik 260 bedraagt.

STAAT

van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Februari 1939 aandeden, met de vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

ZEILSCHEPEN.

	Aantal	Inhoud in M³ Bruto	Netto
Maart	123	13331	11615
Vor. maanden	239	30337	26510
Totaal	362	43668	38125

STOOMSCHEPEN.

	Aantal	Inhoud in M³ Brutto	Netto
Maart	506	6229100	3433490
Vor. mnd.	1096	12809343	6983527
Totaal	1602	19038443	10417017

N.B. Niet opgenomen zijn de schepen die binnenkomen van de kustvaart en van de visserij.

VERGELIJKENDE STAAT

van de op het eiland CURAÇAO ingeklaarde vaartuigen.

Tijdvak	Stoomschep. Aantal	Stoomschep. Netto Inhoud in M³	Zeilschep. Aantal	Zeilschep. Netto Inhoud in M³
Maart 1939	506	3433490	123	11615
Maart 1939	566	3699999	152	14093
Jan.-Mrt. 1939	1602	10417017	362	38125
Jan.-Mrt. 1938	1602	10377034	430	36016

STAAT

van het aantal vaartuigen, die het eiland ARUBA in de maand Februari 1939 aandeden, met de vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

ZEILSCHEPEN.

	Aantal	Inhoud in M³ Bruto	Netto
Maart	67	7546	6946
Vor. maanden	105	12435	11160
1 kwart. totaal	172	19981	18106

STOOMSCHEPEN.

	Aantal	Inhoud in M³ Bruto	Netto
Maart	426	5141671	2854343
Vor. mnden	722	9183110	5094087
Totaal	1148	14324781	7948430

N.B. Niet opgenomen zijn de schepen die binnenkomen van de kustvaart en van de visserij.

VERGELIJKENDE STAAT

van de op het eiland ARUBA ingeklaarde vaartuigen.

Tijdvak	Stoomschep. Aantal	Stoomschep. Netto Inhoud in M³	Zeilschep. Aantal	Zeilschep. Netto Inhoud in M³
Maart 1939	426	2854343	67	6946
Maart 1938	423	2949951	80	7839
Jan.-Mrt. 1939	1148	7948430	172	18106
Jan.-Mrt. 1938	1201	8172497	205	18333

50 JAAR CONSUL.

Zondag herdacht Consul Fenhson dat hij voor 50 jaar benoemd werd tot consul van Duitsland alhier.

Niet minder dan 3 Rijken heeft consul Fenhson in die jaren moeten vertegenwoordigen.

Van vele zijden, ook namens ons Bestuur, werd de Heer Carl Fenhson gelukgewenst en ook namens het Duitse Rijk hadden van Ribbentrop en Kanselier Hitler persoonlijk van hun belangstelling doen blijken.

Namens de Duitse koloniën sprak alhier de Hr. Jacobsen.

DE HEER ZUYDERHOFF EN „OOST EN WEST".

Afgetreden als voorzitter.

De heer R. Zuyderhoff, voorzitter van de Algemene Rekenkamer in Nederland en tevens voorzitter van de Vereniging Oost en West te 's-Gravenhage, overweegt uit laatstgenoemde functie ontslag te nemen in verband met de oppositie tegen het door hem gepubliceerde artikel waarin wordt opgewekt tot het aannemen van een vriendschappelijke houding jegens Duitsland. Aldus de Tel.

De heer Z. heeft enkele maanden geleden in het orgaan van de Vereniging „Oost en West", een artikel gepubliceerd, waarin hij verschillende recente gebeurtenissen in Duitsland verdedigde, o.a. het optreden tegen Joden en Katholieken. Dit artikel heeft nogal opzien gewekt en voor een groot aantal leden van de Vereniging „Oost en West" is het aanleiding geweest voor hun lidmaatschap te bedanken. In een volgend nummer van het orgaan heeft de schrijver van het artikel toegegeven dat het, wegens zijn politieke strekking, niet in „Oost en West" thuis had behoord.

Deze kwestie is ook ter sprake gekomen in de Kamer bij de behandeling van de begroting van „Hoge colleges van Staat". In antwoord op een betoog van 't lid den heer Van des Goés van Naters heeft minister Colijn verklaard, dat dit artikel beter niet geschreven had kunnen worden en dat hoge ambtenaren, als de schrijver ervan, voorzichtig in hun uitingen moesten zijn.

Koning Carol van Roumenië, terwijl hij een speech houdt bij de verjaardag der invoering van de nieuwe constitutie.

Wat in de kinderjaren
het harte beeit en tooit,
blijft immer in 't geheugen
en men vergeet het nooit!

Wanneer nierziekte U 's nachts wakker maakt.

Als Uw blaas geïrriteerd is.
Als de afvoer moeilijk is.
Als rugpijn U hindert.

REINIG NIEREN EN BLAAS VAN KIEMEN, VERGIF EN ZUREN.

Herstel gezondheid — leef opgewekter.

Als U zich niet wel voelt, zenuwachtig, soms duizelig wordt en rugpijn heeft, let dan op Uw nieren en leer U zelf beter kennen.

Door de tere „filters" van uw nieren, worden zuren en vergiften uit het bloed verwijderd door Uw blaas. Soms zijn deze filters verstopt met vergif en de nieren werken niet goed; dus ze moeten gereinigd worden.

Het medicijn waarop U kunt vertrouwen, dat doel treft en daarbij goedkoop is, is HAARLEMMER OLIE (GOLD MEDAL). U kunt niet falen met dit grootse medicijn, want het helpt de mensen al 50 jaar. Het stilt pijnen en verwijdert urinezuur en maakt een eind aan rheumatiek, zenuwachtigheid en rugpijn.

Indien U deze verschijnselen bij U opmerkt, als rugpijn, nerviositeit, 2 of 3 maal 's nacht wakker worden en pijnlijke afvoer, kramp aan de voeten, vochtige handen en oogpijn, koop dan voor ƒ 0.75 een doosje van het welbekende en veilige diurétique bij een goede apotheek. De eerste dag zal het al helpen. Let, dat U HAARLEMMER OLIE CAPSULES (GOLD MEDAL) krijgt — de echte — komt direct van Haarlem, Holland, geperfectioneerd in Amerika. 6.

EEN WONDERLIJK PARASIET.

Het is nog niet zo heel lang geleden dat men omtrent de oorzaak van de malaria in een volkomen duister tastte. Zoals bekend is, heeft men de oorzaak dezer ziekte lange tijd gezocht in de kwade dampen, die boven vochtige streken ontstaan, hetgeen wel door de namen moeraskootrs en mal-aria (slechte lucht) bewezen wordt. Hier en daar bestond wel de mening, dat malaria en mugen in verband met elkaar zouden staan, maar pas in November 1880 gelukte het voor de eerste maal aan den Fransen officier van Gezondheid Laveran om bij een zieke te Constantine (Algerië) in het bloed lichaampjes aan te treffen, welke hij voor malaria-parasieten hield, een vondst welke in 1882 door Richard bevestigd werd. De publicatie van Laveran werd met allerhefstigste kritiek ontvangen en men bestreed hem fel, zoals merkwaardig genoeg in de loop der eeuwen telkens weer grote ontdekkingen in aanvang bestreden werden.

Niet, dat men ontkende, dat de door Laveran gevonden lichaampjes in het bloed van malaria-patiënten voorkwmen. Deze toch waren daarvoor veel te duidelijk zichtbaar, doch veeleer meende men, dat deze nieuwe vondst slechts een degeneratie-product van rode bloedlichaampjes zou zijn. Eerst nadat Marchiafava en Celli gezien hadden, dat deze lichaampjes een eigen beweging hadden, aanvaardde men de juistheid der stelling van Laveran, zeker ook voor een deel onder de indruk van het experiment van Garhardt, die door inspuiting van bloed, afkomstig van een malarialijder, bij een gezonde malaria-aanvallen te voorschijn kon roepen.

In ansluiting daaraan werd de kennis van de malaria bij den mens groter en groter, maar ieder inzicht omtent de wijze waarop de malaria op den mens overgebrecht wordt, bleef nog volkomen ontbreken en eerst toen de Engelse officier van Gezondheid Sir Ronald Ross bewijzen kon, dat de vogelmalaria door muggen werd overgebracht, gelukte het om de laatste sluitsteen in het gebouw van de malaria-theorie aan te brengen, zodat wij nu wel mogen zeggen, dat wij, althans wat de hoofdpunten betreft, precies weten op welke wonderbaarlijke wijze de ontwikkeling van de malaria-parasieten plaats heeft.

De genezing van de malaria behoort met KININE te geschieden. Volgens de Malaria-Commissie van de Volkenbond is tegenwoordig de aangewezen behandeling van Malaria de Korte Kininekuur, waarbij gedurende 5 — 7 dagen 1—1,3 gram per dag moet worden ingenomen, terwijl nakuren achterwege blijven en recidieven op dezelfde wijze behandeld worden. Als prophylaxe beveelt genoemde Commissie een dagelijkse dosis van 400 mg. aan gedurende het gehele malaria-seizoen.

M. Ned. 26.

PATER CLOECK OP CURAÇAO.

Onder de paters Jezuiten, die hier werkzaam waren op Curaçao, is er een die tekent met de naam Cloeck. Zijn eigenlijke naam is Petrus van Schelle, maar het gebruik van de eigenlijke naam schijnt nog niet zo vast in die tijd.

Hij kwam hier aan in April 1734 en vond hier zijn ordebroeder, pater Cloots werkzaam. Het was de verlangens van de paters, om toch, zo het enigszins mogelijk was, een wat groter huis te krijgen en ook een wat ruimer kerk te kunnen inrichten. Pater Cloots vond veel financiele steun bij zijn familie in Holland en door middel van J. B. Baron Cloots te Amsterdam was hij in staat een huis te kopen in de Kuiperstraat, waar het wat rustiger en gemakkelijker voor hem was. Maar wat wil het geval. Pater Cloots sterft in 1734 Nov., en de Baron, horend van de dood van zijn neef op Curaçao, had geen verlof meer gegeven tot de koop van dat huis. Pater Cloeck, alleen overgebleven, begrijpt er niets van, hij denkt dat hij nu eigenaar is van een huis en krijgt er maar geen bevestiging van. Zijn financiele toestand wordt zo, dat hij er maar over denkt weer naar Holland terug te gaan. Ten einde raad roept hij de molenaar Gijsbert Rooten Gales bij zich, die zijn molen „De Vrede" daar had staan, waar nu het Molenplein is en staan hem alles af wat er nog in bezit is: kelken en kasuivels, etc. Hopend dat hij dit alles goed zal bewaren. De missie werd door de Paters Jezuiten opgegeven.

Curaçao bleef toch niet zonder priester; er was nog een Pater Augustijn Caysedo, die zelfs met grote planen rond liep, als de bouw van een kerk en een gasthuis Ook kwamen er altijd wel priesters voorbij, zoals in 1737 een zekere Pablo Clement van St. Basilius, die gelden inzamelde, om de gevangen Christenen op Creta uit de handen der Turken vrij te kopen (deze Pater vond ook medewerking van de gouverneur.

Pater Cloeck in Amsterdam aangekomen, gaat direct naar Baron Cloots en daar blijkt dat er een vergissing in het spel is. Het jaartal in de koopakte was foutief en zodoende kon het huis niet aan Pater Cloeck geschonken worden.

Pater Cloeck schrijft het in een briefje aan de molenaar Gales. Dat het werkelijk het plan was van de Paters Jezuiten om Curaçao maar op te geven, blijkt vooreerst uit het feit, dat pater Cloeck tot leraar werd benoemd en hij zelf schrijft, blij te zijn uit die ellende daar op Curaçao bevrijd te zijn.

Doch na een brief van de overste uit Rome, na veel onderhandelingen, wordt besloten pater Cloeck terug te sturen. Hij komt in Nov. op Curaçao aan en wordt buitenewoon hartelijk ontvangen, daar de Pater Augustijn gestorven is en men geen priester meer heeft op Curaçao. [illegible] gedacht intussen het huis in de Kuiperstraat te ruilen tegen drie in de Bredestraat. Daar is het, dat men waarschijnlijk rond het jaar 1738 begint met de bouw van een stenen kerk.

Men prijst de ijver die pater Cloek aan de dag legt, hij krijgt zelfs hulp. In Sept. stapt een pater Dominicus Verhof aan wal, van wie geschreven staat, dat hij zich vooral op de talen toelegde om alle mensen te bereiken. Waarschijnlijk waren de talen van Guinee etc., toentertijd nog niet vergroeid tot één taal het Papiaments. Er was in die dagen een lastige fiscaal, die een 150 pesos van Pater Cloeck ging eisen, een oude schuld van hem aan de gestorven Pater Caysedo. Pater Cloeck wordt in Sept. 1740 werkelijk gedwongen die schuld te betalen, terwijl deze mijnheer tevens moet gezegd hebben, dat hij „die verklikkers en cabalisten" — hij bedoelde de paters Cloeck en Verhof — wel van het eiland zou jagen. Allesbehalve medewerking dus.

We lezen in het doopboek, dat men soms ook er op uittrok en elders de Mis leest. Zo staat er bij het jaar 1740 geschreven, dat men een N. Mis gezongen heeft op Altena. Waarom weten we niet, maar reeds in Sept. 1740 vertrok pater Cloeck weer naar Holland, later moet hij nog dikwijls gezegd hebben, dat hij wel voor een derde keer gestuurd zou willen worden.

Van onverdachte zijde wordt er een mooi getuigenis afgelegd over zijn zielenijver.

Er was in die dagen een zekere dominee [illegible] op Curaçao. Weinig deze dominee moest op zekere dag, het was na het vertrek van pater Cloeck, een brief ontvangen hebben van het hoofdbestuur der West Indische Compagnie, waarin hij te horen kreeg, dat men niet tevreden is over zijn ijver, men vindt dat die pater Cloeck veel ijveriger is, want deze pater wint velen van het volk voor zich, terwijl hij er geen één van het volk voor de kerk wint.

Het antwoord hierop is een beetje pijnlijk om te horen. De dominee beroept zich er op, dat ook zijn voorgangers zich niet met het volk inlieten. Was men dus de woorden van Christus „Gaat en onderwijst alle volkeren" vergeten?

Moet de kerk niet apostolisch zijn? Verder zegt de dominee dat de geloofs-[illegible] van het volk nu niet bijzonder groot is, etc. Prof Knappert, aan wie we deze gegevens dankbaar ontlenen, zegt dan ook: „Van enig zendingswerk op Curaçao blijkt dus niets, tenzij onder vrijgeboren negers".

We zien dus dat Pater Cloeck zorg maakte van zijn werk en eigenlijk zijn de volgende woorden van ds. Resvelt een lofuiting voor hem, namelijk, dat hij voor twee realen reeds een bozaal — dat is iemand die aan de overkant der Oceaan geboren is — doopt als hij een peter en een meter heeft.

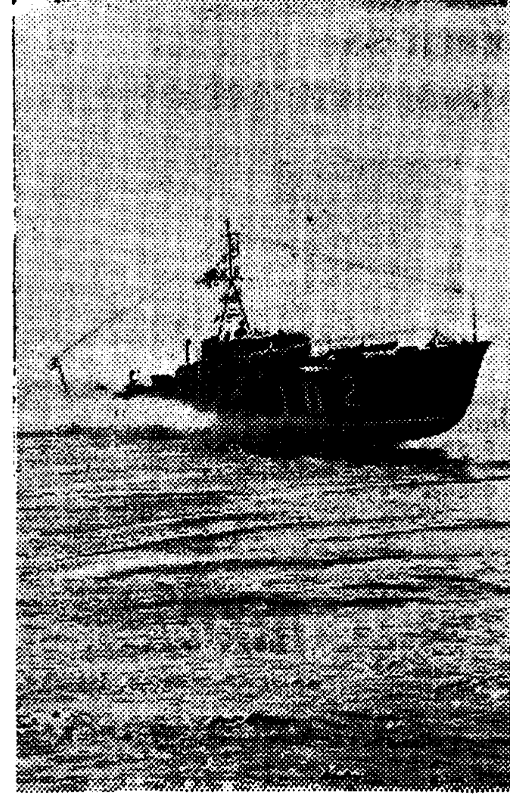
Gaarne halen we hier de woorden aan van ds. Houtzagers, die hier werkzaam was, ook op het niet werken onder de bevolking wijzend: „Het is een eer van de Rooms Katholieke kerk, dat zij haar vleugels over Curaçao en zijn bewoners heeft uitgebreid". West Ind. Gids Febr. 19[illegible].

Br.

SCARLETT O'HARA IN ACTIE

De Engelse actrice Vivien Leigh te Hollywood in de rol van Scarlett O'Hara in de film „Gone with the Wind".

GEVAARLIJKE DINGEN.

Een van de kleine torpedoboten, zoals Engeland er de laatste tijd een groot aantal heeft gebouwd.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

Asiento 1 — Volharding	2—1.
Hollandia 1 — R.C.C. 1	2—2. (wedstrijd gestaakt)
S.U.B.T. 2 — Feyenoord 2	8—0.
Hilversum — Atlantico	5—0.

WEDSTRIJD PROGRAMMA
ASIENTO ZILVEREN BAL.

ZONDAG 7 MEI 1939.

Tijd	Wedstrijd		Scheidsrechter
8.30 — 9.10 uur v.m.	Atletico — Feyenoord	A	Scheidsrechter: Dania
9.15 — 9.55 uur v.m.	J. Holland — R.C.C.	B	Scheidsrechter: Oehlers
10.00 — 10.40 uur v.m.	Volharding — S.U.B.T.	C	Scheidsrechter: Tuin
10.45 — 11.25 uur v.m.	Hollandia — Hercules	D	Scheidsrechter: Corsica

ZONDAG 14 MEI 1939

Tijd	Wedstrijd		Scheidsrechter
8.30 — 9.10 uur v.m.	Transvaal — Scherpenheuvel	E	Scheidsrechter: Joeus
9.15 — 9.55 uur v.m.	Winnaar A — Asiento	F	Scheidsrechter: Jesurun
10.00 — 10.40 uur v.m.	Winnaar B — Winnaar C	G	Scheidsrechter: Corsica
10.45 — 11.25 uur v.m.	Winnaar D — Winnaar E	H	Scheidsrechter: Oehlers
3.45 — 4.25 uur n.m.	Winnaar F — Winnaar G	I	Scheidsrechter: Tuin
4.40 — 5.35 uur n.m.	Winnaar H — Winnaar I		Scheidsrechter: Elfrink; Grensrechters: Ercol, Dijk

HET BESTUUR.

ER WONEN THANS 2139 MILLIOEN MENSEN OP DE AARDE.

Als eindresultaat van de verschillende volkstellingen en berekeningen, die in de loop van 1938 hebben plaats gehad, kan thans het aantal aardbewoners vrij nauwkeurig worden vastgesteld op 2.139.000.000.

Meer dan de helft van het mensdom woont in Azië. In Europa woont ongeveer een vierde en in Amerika een achtste gedeelte. De bevolkingsdichtheid is verreweg het grootst in Europa, waar 48 mensen op een vierkante kilometer wonen, dat is ongeveer tienmaal zoveel als in Afrika.

In Azië dat met 54 millioen vierkante kilometer het grootste continent is, is de bevolkingsdichtheid slechts 23. Zeer schraal bevolkt is ook Zuid-Amerika, met 6 bewoners per vierkante kilometer. Het record slaat in dit opzicht het vasteland van Australië, waar elke inwoner over een vierkante kilometer grond beschikken kan. Sinds het jaar 1800, dat is dus nog binnen de anderhalve eeuw, is het aantal inwoners van Europa gestegen van 188 tot 470 millioen.

Als verontschuldiging voor een misbruik voert men dikwijls aan dat het gebruik is geworden.

Een moeder mag een vrome en arbeidzame vrouw zijn, en gedurig bezig met te zorgen voor haar kinderen, maar wanneer zij niet in het gezinsleven de glimlach van het lieflijke weet te brengen, kan zij haar moederlijke taak niet volledig vervullen.

Moeder zijn betekend mild zijn, hoe zwaar en hoe bitter het leven ook valt.

Zo lang toch is geen enkele nacht,
Dat eindelijk niet de klare morgen lacht.